

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 29. januarja 1932

Stev. 3

Varčevati da — toda pravilno

V času sedanje težke in splošne gospodarske krize je brez dvoma nujno potrebno največje varčevanje na vseh koncih in krajih. Radi splošnega padca cen vsem pridelkom našega kmetovalca, so se njegovi dohodki prekomerno zmanjšali, in kdor hoče vzdržati, mora na vsak način tudi svoje izdatke čim najbolj skrčiti. Največje varčevanje torej ni le umestno, temveč tudi neobhodno potrebno. Vendar pa je tudi varčevati treba znati, treba je namreč varčevati pravilno, ker — kakor dobro trdijo naši Dolenjci — »ima vsak šparovec svojega cerovca«, in kdor varčuje nepravilno ter na neprimernem mestu, celó pri varčevanju več zapravi kakor pa prištedi.

Ugotoviti pa je treba, da pri nas le preradi štedimo na nepravem mestu, štedimo tam, kjer le malo ali nič ne prištedimo, pač pa pri tem trpimo na drugi strani znatno večjo izgubo. Omejimo se zaenkrat s tozadevno ugotovitvijo samo na naše hmeljarstvo.

Število članov našega Hmeljarskega društva vedno bolj nazaduje, pa ne zato, ker imamo vedno manj hmeljarjev, temveč zato, ker hmeljarji ne plačujejo več članarine, češ, da so slabi časi, da ne zmorejo več, da morajo štediti. In koliko prištedi hmeljar, če ni član Hmeljarskega društva? Celih deset dinarjev letno, ker samo toliko in nič več znaša sedaj članarina pri našem društvu. Tej vsekakor malenkostni prištednji pa stoji nasproti ogromna izguba. Hmeljarsko društvo bo moglo namreč tem uspešneje vršiti svojo težko nalogo, čim številnejše bo njegovo članstvo. Danes, ko se hmeljarstvo povsod in tudi pri nas le s težavo bori za svoj obstanek, je bolj kot kdaj potrebno, da se vsi, prav vsi hmeljarji združimo v enotno, močno

in trdno organizacijo, ki bo v korist vseh in vsakega poedinca dosegla mnogo več in lažje kakor pa posamezniki.

Toda pri nas je že tako, da delamo radi vedno narobe.

V dobrih letih, ko ni bilo nič lažjega kot vnovčiti hmelj ter nam Hmeljarsko društvo niti od daleč ni bilo tako potrebno kakor danes, tedaj so vkljub mnogo večji članarini hmeljarji bili po veliki večini tudi člani društva. Zato pa je tedaj tudi bilo društvo močno ter se je njegov glas in njegovo mnenje upoštevalo povsod. Danes pa, ko je vedno težje vnovčiti hmelj, ko se vse države zapirajo uvozu in je konkurenca vedno ostrejša ter je zato tudi naloga Hmeljarskega društva vedno večja in težavnejša, pa je društvo vedno slabše in šibkejše ter ne more biti več kos svoji nalogi, ker ni več tista močna hmeljarska organizacija kakor nekdanj, ker je njegovo članstvo radi borih desetih dinarjev letne članarine vedno bolj pičlo. Pravilno je izjavil nedavno eden naših priznanih gospodarskih delavcev, da je pri nas pač težko, ker delamo vedno narobe in takrat, ko bi morali držati najbolj skupaj, gre vedno vse narazen.

Tu imamo torej že en slučaj, prav žalosten slučaj, nepravilne štednje in varčevanja na nepravem mestu. Radi borih desetih dinarjev letno pustimo, da propada naše Hmeljarsko društvo in gre rakovo pot naše hmeljarstvo ter imamo na ta način letno težke tisočake izgube — ker smo si prihranili borih deset dinarjev!

Nikar tako, hmeljarji! Treba se je spametovati, dokler je še čas. Povsod drugod so se hmeljarji vkljub neznižani članarini danes bolj in številneje kot kdaj poprej združili čvrsto v svoja hmeljarska društva, ker se dobro zavedajo, da je le društvo tisti zvočnik, potom katerega bodo uveljavili svoje

zahteve in zadostili potrebam. V našem interesu je, da tudi mi ne zaostajamo v tem oziru in skupno potom našega društva povzdignemo svoj glas za pereče potrebe našega hmeljarstva. Danes je bolj kot kdaj potrebno, da je vsak hmeljar tudi član Hmeljarskega društva, in to radi svojih lastnih kakor tudi radi skupnih koristi našega hmeljarstva.

Pa poglejmo še dalje, drug podoben slučaj nepravilnega in škodljivega varčevanja!

Že v tistih dobrih hmeljskih letih se je pokazala vedno bolj pereča potreba po posebnem hmeljarsko-strokovnem glasilu. Radi nepoznanja položaja so že tedaj hmeljarji pretrpeli marsikatero izgubo in je leta 1929 prišlo do popolne polomije. Z največjim naporom smo premagali končno vse zapreke in težave ter leta 1930 dobili svoje glasilo, kateremu gre v prvi vrsti zasluga, da smo se hitro spametovali, opustili množinsko in posvetili vso svojo skrb kakovostni produkciji hmelja; postavili smo na trg blago, ki se je po svoji kakovosti lahko kosalo z vsakim drugim in lansko leto že doseglo višjo ceno kakor blago vsakega drugega izvora. Kdor popolnoma nepristransko presoja razvoj položaja zadnjih par let, mora rad ali nerad priznati, da je to prvenstveno zasluga našega lista, ki je svarilo, opominjalo in poučevalo hmeljarje o pravilnem in pravočasnem opravljanju vseh hmeljarskih poslov, času in načinu prodaje, kolebanju cen na svetovnem tržišču itd. List, ki je bil tako nujno potreben, se je kaj hitro udomačil in bil z navdušenjem sprejet v skoro prav vseh hmeljarskih hišah.

Toda hmeljski krizi je sledila splošna gospodarska kriza in potreba vsestranskega varčevanja postaja od dne do dne večja. Treba je štediti in zopet hočejo nekateri štediti na nepravem mestu, ker se zavedajo le, da prihranijo tu letno dva kovača, ne zavedajo pa se, da s tem pretrpijo na drugi strani stotero izgubo. 'Vem, kako mi je list potreben, toda stiska je priklopela do vrhunca, moram ga opustiti, ker ne zmorem več naročnine' — že nekaj takih in sličnih dopisov je prejela zadnji čas uprava lista. 'Kdor dveh kovačev letno za našega »Hmeljarja« ne zmore več, je pa itak že goťov in se mu ne dá več pomagati' — tako se je izrazil nedavno neki bodri naročnik v upravi

lista, ko je prišel poravnat naročnino za tekoče leto. V resnici pa se težko najde kdo, ki res ne zmore, pač pa jih je dosti, ki hočejo varčevati nepravilno in ne vidijo stokrat večje izgube na drugi strani, ki jo jim povzroči ta, tudi za današnje razmere le pičel prihranek.

Ne hodi po krivi poti, prijatelj, in ne štedi tam, kjer nič ne prištediš! Dokler imaš le še kak sadež hmelja, moraš biti naročen tudi na hmeljarsko glasilo, ga pridno prebirati in se po njem ravnati, ker to je tvoj edini ter najzanesljivejši vodnik in svetovalec v tem zamotanem labirintu vseh najrazličnejših hmeljarskih vprašanj. Če se boš po njem ravnal, boš pridelal vedno prvovrstno blago ter pravočasno in dobro prodal ter na ta način prištedil sto in stokrat tistih par kovačev, ki jih plačaš letno za naročnino. Če se boš tega v lastnem interesu dobro zavedal, boš tudi v času najhujše krize, dokler si hmeljar, ostal zvest naročnik tudi tebi neobhodno potrebnega hmeljarskega glasila in z lahko to poravnal to malenkostno vsakoletno naročnino.

Težka je kriza res in stiska dan za dnem večja. Varčevati je treba, štediti na vseh koncih in krajih, toda le tam, kjer res nekaj prištediš, nikdar in nikoli pa ne na ta način, da navidezno res prištediš, v resnici pa imaš dejansko pri tem stokratno izgubo. Zato pa niti eden pameten hmeljar ne bo štedil tako, da bi prenehal biti član Hmeljarskega društva in naročnik hmeljarskega glasila, ker bi z malenkostnim prihrankom letno tridesetih dinarjev povzročil našemu hmeljarstvu in predvsem sam sebi nepregledno večjo škodo. Treba je pač vedno računati, računati tudi pri varčevanju ter pravilno preceniti tudi vse posledice vsakega nameravnega prihranka. Varčevanje kar na slepo tja v en dan pa je dejansko čisto največje zapravljanje.

Uradna stabilizacija hmeljskih nasadov

Na redni odborovi seji nemškega hmeljarskega društva v Münchenu, ki se je vršila v nedeljo dne 10. f. m., je bilo zaključeno, da se površina hmeljskih nasadov v Nemčiji uradno stabilizira. V ta namen bo predložen državni zbornici načrt posebnega tozadevnega zakona, ki bo med drugim določal:

1. Za napravo novih hmeljišč je potrebno posebno dovoljenje državnih oblasti prve stopnje.
2. Hmelj sme saditi in gojiti le tisti, ki ima že sušilnico in škropilnico za zatiranje škodljivcev, kdor pa leta 1925, 1926 in 1927 ni gojil hmelja, sploh ne more prositi za tozadevno dovoljenje.

Čitajte in širite

»Slovenskega hmeljarja«!

3. Za leto 1932 se bo dovolilo saditi hmelj le dotičnemu hmeljarju, ki bo enako število sadežev v starem hmeljišču izkopal, pri čemur je merodajno stanje dne 1. septembra 1931.

Izgleda, da nameravajo Nemci površino hmeljskih nasadov res temeljito regulirati, prilagoditi potrebi hmelja in na ta način rešiti hmeljsko krizo.

Razno

Zimski kmetijski tečaj priredi letos v smislu tozadavnega razpisa kralj. ban. uprave srezko načelstvo za celjski srez v Gomilskem. Tozadavna predavanja iz vseh panog kmetijstva in raznih drugih panog našega narodnega gospodarstva se vrše v času od 31. januarja do 6. marca redno vsako nedeljo od 9. ure naprej v prostorih osnovne šole v Gomilskem. Predavali bodo sami naši priznani strokovnjaki. Nekatera predavanja bodo spremljale po možnosti tudi žive kino-slike. Kmetijska izobrazba je v času sedanje težke krize posebno važna in potrebna ter se zato kmetovalci iz Gomilskega in okolice izrečno opozarjajo na ta tečaj, da se v lastnem interesu predavanj udeležujejo redno, stari in mladi, moški in ženske, v čim obilnejšem številu.

Uvoz hmelja prepovedan. Poljska vlada je z veljavnostjo od 1. januarja 1932 izdala posebno naredbo, s katero se popolnoma prepoveduje uvoz razne vrste blaga, med tem tudi hmelja. S slično zamisljajo se bavi sedaj tudi vlada v Rumuniji, ki pa bo predhodno še zaslusalá mnenje domačih pivovarj glede popolne prepovedi uvoza vsakega hmelja iz inozemstva. Primeru velikih držav, ki skušajo na en ali drug način onemogočiti uvoz inozemskega hmelja, sledijo sedaj tudi manjše države, ki uvoz kar kračkomalo in enostavno prepovedujejo. Zanimivo je, da se z zamisljajo prepovedi uvoza hmelja bavi celó Rumunija, ki ima domačega pridelka hmelja prav malo in tudi le slabe kakovosti. Vsekakor taki in slični pojavi niso prav nič razveseljivi za države, ki morajo hmelj izvažati, ter tudi ne bodo rešili, temveč le še bolj zavlekli rešitev svetovne hmeljske krize.

Po čem je hmelj? »S. H. B. Z.« z dne 16. t. m., št. 3, priobčuje dopis nekega češkega hmeljarja, ki se bridko pritožuje, da je zadnji čas hmelj le težko spraviti v denar; na deželo le redko kdaj pride kak kupec, in če že pride, ponuja največ 4—5 Din za kg. Kakor iz tega sledi, torej cene hmelju zadnji čas drugod niso prav nič boljše kakor pri nas, dasi tržna poročila češče navajajo znatno višje cene. Po tej ceni smo prodajali tudi mi ostanke našega pridelka, kar je najboljši dokaz, da se naš pridelek glede kakovosti lahko kosá z vsakim drugim.

Vprašanja in odgovori

1. Zadnjič sem čital o Hmeljarski prodajni zadrugi, pa bi tudi rad pristopil. Kako in kje lahko pristopim k tej zadrugi?

Odgovor: K Hmeljarski prodajni zadrugi pristopite na ta način, da podpišete prijavnico ter vplačate

najmanj en delež po 100 dinarjev ter pristopnino v znesku 20 dinarjev (enkrat za vselej). Najbolje je, da se v ta namen ob priliki oglasite osebno v zadrugni pisarni v Celju, Vodnikova ulica 2. Pripeljete pa tudi še več drugih v zadrugo!

2. Pod »V slogi je moč« v zadnji številki lista so omenjeni tudi »ročdalski pionirji«. Kdo pa so ti prav za prav?

Odgovor: Ročdalski pionirji so takorekoč prvi širitelji praktičnega zadrugništva. Bili so to preprosti tkalci v Rochdal (Lancashire na Angleškem), katere je uvedba strojev v tekstilno industrijo leta 1843 spravila skoro popolnoma na beraško palico. Pa niso obupali, temveč so brez potrebnih izkustev, brez znanja in brez vsakih denarnih sredstev ustanovili leta 1844 svojo zadrugo, ki je tako dobro delovala in se tako razvila, da je imela že leta 1857 lastne tvornice in skladišča ter nad 20 milijonov dinarjev letnega prometa. Zadruga obstoji še dandanes ter je še mnogo mogočnejša in služi vsem zadrugam za vzor; zadrugarji iz celega sveta prihajajo v Rochdal, da se na lastne oči prepričajo, kako iz malega raste veliko. Z slično skromnimi sredstvi je začela tudi naša hmeljarska zadruga, ki se bo brez dvoma enako mogočno razvila, samo če bodo le imeli naši hmeljarji tudi toliko zadrugnega smisla kakor ti siromašni tkalci.

3. V zadnji številki lista se čita, da je preteklo leto bilo članstvo Hmeljarske prodajne zadruge bolj maloštevilno. Gotovo pa bi še mnogi hmeljarji radi pristopili, samo pregovoriti jih je treba. Zakaj pa se ne agitira bolj za zadrugo?

Odgovor: Hmeljarska prodajna zadruga si želi v prvi vrsti zadrugno zavednih članov, ker ti so najboljši pogoj za obstoj in napredek zadruge. Za to se tudi dosedaj ni toliko agitiralo za zadrugo, dasi je bilo ponovno razglašeno, kje in kako se sprejemajo člani, ter je bil dobrodošel vsak, ki se je prijavil. Sicer pa je dolžnost članov, da pridobivajo še nove člane in do bodoče sezone naj vsak dosedanji član pridobi vsaj še enega. Tudi vi ste že član zadruge in gotovo jih boste pridobili še več. Čim več nas namreč bo, tem močnejša bo zadruga in tem večji njen vpliv na gibanje hmeljskih cen.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Kupčija docela miruje, ker trgovci nimajo nobenih naročil več, ki bi jih ne bili že izvršili, ter so zaloge še preostalega pridelka iz l. 1931 le malenkostne. Zadnji ostanki našega lanskega pridelka se bodo predvidoma prodali šele spomladi, ako bo tedaj zopet živahnejše povpraševanje po hmelju na svetovnem tržišču.

Vojvodina: Položaj docela nespremenjen.

Češkoslovaška: Zadnjih štirinajst dni je bilo sem ter tja zopet nekoliko več povpraševanja in je zopet par sto stofov hmelja prešlo v druge roke. Cene pa so še nekoliko nazadovale in notira sedaj žateški hmelj prvovrstno blago 7—8 Din, dobro srednje 6—7 Din in slabo srednje ter slabše 5—6 Din za kilogram. Na deželi pa se pri prav slabem povpraševanju prodala sem ter tja še kaka partija hmelja po 4—5 Din

za kg. Tendenca je prav mirna. Neprodane zaloge žateškega hmelja lanskega letnika znašajo še vedno 5000 — 6000 stotov. Znamkovanih je bilo dosedaj v Zafcu 73.636 stotov hmelja letnika 1931, celotni pridelek pa se računa, da znaša 93.000 stotov. — Za ostale vrste češkega hmelja pa je še manj zanimanja ter so cene še bolj nazadovale. V Uštku in Roudnici notira zadnji čas hmelj 3—5 Din, Dubski zelenec pa 3—4 Din za kg. Neprodane zaloge znašajo še nekaj tisoč stotov.

Nemčija: Zanimanje na tržišču vedno bolj ponehava in je tudi prometa vedno manj. Cene pa se še precej držijo in notira zadnji čas Hallertauski hmelj še vedno 6—15 Din, Tetnangski 12—17 Din, Spaltski 7 do 16 Din, gorski (Hersbruck) 6—12 Din in Badenski 12 do 13 Din za kg. Trži pa se še največ Hallertauski hmelj po 8—11 Din, sem ter tja kaka manjša partija Tetnangskega hmelja pa po 13—14 Din za kg. Zaključna tendenca je sicer mirna, vendar čvrsta. Brez dvoma bi cene hmelju na tržišču in zlasti na deželi še bolj padle, pa jih drži Hmeljska prometna družba, ki je s pomočjo državne podpore, ki jo je dobila v ta namen, v nekaterih krajih že pričela s svojimi intervenčnimi nakupi z namenom, da pokupi še vse preostale zaloge pri producentih.

Poljska: Kupčija takorekoč popolnoma miruje in za hmelj skoro sploh ni nobenega zanimanja več. Zaloge hmelja pri producentih so še obilne, prodaja se pa le sem ter tja še kaka partija po 3—4 Din za kg. Izvoza ni nobenega, le domače pivovarne deloma še izpopolnjujejo svoje zaloge.

Francija: Na hmeljskem tržišču vlada popolno zatišje in o kakem prometu skoro ne more biti več govora. Sicer pa je izredno pičli pridelek 1931 iz prve roke itak že skoro popolnoma razprodan ter se na tržiščih pojavlja večinoma le inozemski hmelj.

Belgija: Tržišče je mirno in prometa prav malo, vendar so se cene učvrstile. Hmelj iz Doperinghe notira 7—9 Din in hmelj iz Alosta 11—13 Din za kg. Zaključki so večinoma termiski ter se pričinja že tudi kupčija za letnik 1932, in sicer termisko za oktober-november po istih cenah.

Anglija: Na tržišču ni nobene prave živahnosti, prav malo povpraševanja in istotako malo prometa. Računa se, da je v rokah producentov še skoró polovica pridelka 1931, nad 40.000 stotov. Zadnji čas notira hmelj, kakor je pač kakovost, po 15—35 Din za kg.

Trži pa se še največ srednje dobri Fuggles po 20 do 25 Din in Golding po 27—30 Din. Cene so v kljub slabemu zanimanju še razmeroma precej čvrste.

Amerika: Tržišče je postalo po božičnih praznikih nekoliko živahnejše in so se cene zopet učvrstile. Pridelek 1931 notira prvovrstno izbrano blago 18 do 19 Din ter dobro in srednje 15—17 Din, letnik 1930 prvovrstno izbrano blago 17—18 Din ter dobro in srednje 14—16 Din, starejši letniki pa 7—14 Din za kg. Trži se največ Yakima in Oregon po 11—12 Din za kg. Splošno se pričakuje, da bo kupčija v kratkem živahnejša in promet znatno večji.

Za razvedrilo

Da bodo cenejša.

Gospa: »Po čem so jajčka?«

Kmetica: »Po štiri za tri dinarje, če so natolčena pa po pet.«

Gospa: »No, pa mi jih za devet dinarjev natolcite.«

Odkritosrčno.

On: »Bil bi neskončno srečen, če bi mogel deliti s teboj vse radosti in bridkosti!«

Ona: »Toda jaz sploh nobenih bridkosti nimam.«

On: »Bodi brez skrbi, če vzameš mene, imela jih boš dosti.«

Pretirano.

Nace: »Moji predniki segajo prav do Karla Velikega.«

Cene: »No, no, le ne pretiravaj! Menda ne boš trdil, da so tvoji predniki bili že v Noetovi barki.«

Nace: »Tega pa gotovo ne, ker so moji predniki že davno prej imeli svojo lastno barko.«

Podobnost.

Prijateljica: »Joj, gospa, vaš otročiček je čisto kakor njegov tača.«

Mati: »To le danes, ker mu je nekako slabo, drugače je to čisto čeden otročiček.«

Na kratko.

Milka: »Ali si že videla kdaj svojega moža flirtati?«

Tilka: »Sem, enkrat.«

Milka: »In kaj si napravila?«

Tilka: »Vzela sem ga.«

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

**SAVINJSKA POSOJILNICA
V ŽALCU**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 združnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka**Umetna gnojila**

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za**pokončavanje škodljivcev****ter vse druge kmetijske potrebščine**

oddaja najceneje:

Skladišče**Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)****Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!**

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo // Ustanovljena leta 1908
Čekovni račun pri Poštni hranilnici št. 13.375 // Telefon št. 177

Zaloga najboljših spodnještajerskih in vseh jugoslovenskih vin po zmernih cenah

Priznalne diplome državne vinske poskušnje na Dunaju l. 1909 in Kmetijske razstave v Ljubljani l. 1926

H MELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Hmelj je kot volk!

To hrano dodamo hmelju
v obliki mešanega gnojila

NITROFOSKAL-RUŠE

ki vsebuje dušik, fosforno kislino, kalij in apno v razmerju 4:8:8:33

Nitrofoskal-Ruše

je z ozirom na svojo hranilno vrednost najprikladnejše gnojilo. Za 1000 sadežev
vzemite 200 kg. Ako gnojite tudi s hlevskim gnojem jeseni, potem spomladi samo 100 kg.

Tvornica za dušik d. d. Ruše pri Mariboru

Sprejema naročila in daje vsa strokovna navodila. Izvršuje tudi analizo zemlje.

Za lepo zelene in težke kobule
jajčaste oblike, z mnogo aro-
matične hmeljne moke, rabi

**DUŠIK, FOSFORNO KI-
SLINO, KALIJ IN APNO**